

Verslag juli 2014 de Oise in Guise Frankrijk

(19 → 21 juli 2014)

Wow, een wekendje weg met boten en caravan. Er tegen aan zou ik zeggen. Ludo moest een extra dag verlof nemen omdat we vrijdag wilden vertrekken. Zo gezegd zo gedaan, maar den airco van de auto is kapot en het is pfff 32° amai, de trip was echt wel afzien, het water liep van onze kop af.

De meeste van de groep waren er al toen wij aankwamen, enkel Marc W moest tijdens de nacht nog aankomen. Ludo placeerde zijn tent vlak voor onze caravan. Wel voelde ik me veilig met zo'n waakhond voor de deur.

Zaterdag zijn we dan gaan varen. Ik voor de eerste keer met de clubleden samen, dus als ik het nu niet doe dan zal het er nooit van komen. Mijn hobie kayak met trappers wordt vandaag voor het eerst gebruikt op een rivier. Ik wil nog maar in mijn boot stappen en lig al in het slijk. Dat begint hier al goed. Aiaiai wat een overvloed aan groen in het water. Ik zal moeten peddelen... en ging van links naar rechts. Verdomd ik geraak niet recht, zal ik toch maar even mijn trappers proberen? Het lukt niet, teveel groen. Na 2 km al zei Wilfried "kom ik hang je aan de koord, want dat gaat hier niet vooruit". Allé lap, tot zover mijn tocht. Vanaf nu hang ik daar te hangen. Op plaatsen op het water waar geen groen is, steek ik mijn trappers in en trap ik mee wat vrij goed lukt. Aan een bocht aangekomen, waar een omgevallen boom de doorvaart belemmerde, stak een nieuw probleem de kop op. Onzeker als ik was, hield ik de anderen in het oog. Erika en Marc moesten serieus werken om de canadees over de boom te krijgen. Ai oei ai oei ga ik daar wel over geraken? Ik haal de trappers er uit en leg ze achteraan op het dek om ze niet te beschadigen. Allé ik er over en het ging eigenlijk heel vlot, maar dan riep Wilfried " NAAR LINKS, NAAR LINKS, LINKS!!!" Te laat! Ik hang aan de koord en kwam met de voorkant op de grindbank en de achterkant in de stroomversnelling. Daar stak ik dan. Jan mijn ventje, kwam direct achter mij en werd verrast door de versnelling en kwam meters verder vast te liggen tussen de takken van een tweede omgevallen boom. Daar staken ze dan hé "FLUP EN ZIJN WIJF". Ik stap uit op de grindbank maar schuif onderuit en val in het water. Holy ..... wat een put is dat hier. Ik maar kruifelen maar zakte steeds terug het water in. "Dat komt hier niet goed". Erika stak haar hand uit en trok mij mee naar boven terwijl ik mij afduwde aan mijn boot, waardoor deze een stuk kantelde. Erika riep "LINDA UW TRAPPERS VALLEN IN HET WATER" Oe wa wa ik dacht eerst mijn peddel ; NEEN NIEWAAR, TOCH NIET MIJN TRAPPERS!! MILJAAR DE PUT IN !!

Oei dat komt hier niet goed meer. Ondertussen waren Wilfried, Marc en ... Jan aan het redden uit zijn hachelijke positie. Ja mijn ventje kapseisde ook en moest met touw uit de versnelling worden getrokken. Amai, Ik moest hem vertellen dat het duurste stukje van mijn boot in de put is gevallen. Hij twijfelde niet en dook direct in het stromende water, maar het mocht niet baten. Wat een teleurstelling, maar gelukkig is niemand gewond geraakt, de spanning daarentegen was TOP, zo'n rivier. Ocharme Wilfried en ocharme Marc want die moesten mij nog het hele eind verder trekken aan de koord, in totaal zo'n 25 km. Wilfried zei nog dat hij op voorhand wist dat ik aan de koord zou moeten. Had ik dat maar geweten ...

Bij de volgende barrage moesten we er weer allemaal uit, wat dan ook weer leuk was. Bij het overdragen moesten we rekening houden met een beton plaat waar het water onder ging. Bij het opnieuw instappen zat Ludo onder zijn boot i.p.v. erin, hahaha weer één met een nat pak. Marc bleef ook niet gespaard want hij gleed uit in het slijk. "Jongens, jongens" Wilfried met zijn neus in de lucht "ik zal jullie eens laten zien hoe je dat doet" en inderdaad simpel en elegant "go with the flow" gleed hij in zijn boot. Wel wel petje af "burgemeester".

De tocht ging verder en "haha" kwamen wij aan een barrage schuif. Een smalle doorgang die naar beneden liep. Wij wisten niet wat er stond te gebeuren en Wilfried riep "LANGS HIER, LANGS HIER GAAN WE NAAR BENEDEN". Oei Oei Ludo als eerste! Wilfried riep "PEDDEL OMHOOG, PEDDEL OMHOOG" en daar ging hij. Dan moest Jan, maar die wou niet omdat hij dacht dat zijn boot naar de haaien ging. Hij kroop uit zijn boot en Wilfried "TERUG IN DIE BOOT, TERUG IN DIE BOOT" maar koppig Jantje leidde zijn boot wandelend naar beneden. De sensatie heeft hij wel gemist want het was best wel leuk. Even verder bereikten we het eindpunt en was tevens het einde van een spannende tocht. Wel dat hebben we dan weer gehad.

's Avonds nog een lekkeren BBQ, kan het nog beter?

Zondag ben ik niet meer mee gaan varen. We zijn met de anderen een wandeling gaan maken naar de kachelfabriek van Godin. Het was ruim imposant om te zien. Het hele domein zijn we rondgegaan. Onze varende mannen waren alweer terug op de camping en voor we het goed beseften was het weekend weeral voorbij.

Spijtig van de verloren trappers.

LINDA